

PAMIĘTNIK (7) *sb m*

a jasne.

sg *N* pamiętnik (2). ◇ [G pamiętnika.] ◇ *I* pamiętniki(e)m (3). ◇ *pl N* pamiętnicy (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

1. Człowiek, który pamięta (5) :

pamiętnik [kogo], czego (1): tę równą pracą moją [...] z łalką rącz W.M. przyiąć/ á pamiętnikiem być náfzey ftárodawney przyiąźni *WerKaz* 277; [*PismaPolit* 436; nanÿ pamÿethafz pamÿethnÿkefz yego *Słownic* s. 95].

[*Ze zdaniem przydawkowym dopełniającym*: Dobrze mowisz [...] / że pámiętnicy ieftełmy/ cófmy Bogu y Zborow iego obiecali *BudUrząd* 126, 126.]

[*Fraza*: »mię do śmierci będzie pamiętnik«: Mowię to [...] / iż go ták vczestuię/ ták vkállę/ iż mię do fwey dalffey fmierći będzie pamiętnik [ut (*dum vivat*) *meminerit Semper mei*]. *TerentMatKę*t I.]

[*Szeregi*: »świadek a pamiętnik«: Wy świadkowie y pámiętnicy iefteście/ cóście Bogu y zborowi iego miłego fyná obiecali *BudUrząd* 126.

»świadom a pamiętnik«: musi to każdy przyznać, kto jedno rzeczy świadom jest a pamiętnik, jako się ten dom od Maksymiliana pierwszego aż do cesarza dzisiejszego [...] zachował *PismaPolit* 436.]

a. *Który widział i pamięta, świadek* (3) : [są jeszcze ludzie w tym miasteczku pamiętnicy, którzy ten frymark dobrze pamiętają. *LustrWpol* I 270; *KronMieszcz* 70.]

pamiętnik [kogo], czego (3): Proditum est memoria ac litteris. Są tego pámiętnicy y píemny dowód. *Mącz* 92d; *ReszPrz* 73; [Iefzcze fą w Poznaniu tego cudu pámiętnicy. *ŁaszczOkulary* I; mało nie fą pámiętnicy niektorzy w Krákwie/ onego ś. Mnicha od ś. Fráncífzká/ ná imię Ianá Kápiłtraná *WerPublika* 25]. *Cf Fraza*.

[*Ze zdaniem dopełnieniowym*: Świadkowie i pamiętnicy są, że kilka spustów Kupował iudeus Hercz de Krasznik *LustrLub* 99; Tákże też tego fą pamiętnicy/ iáko klechá niektorzy w Skierbiefowie roku 1562. Sákráment żydom Krafnóftáwłkim sprzedał *MojŻydOkr* 17v.]

Fraza: »pamiętnik [czego] nie był; [[czemu] pamiętnika nie masz]« = *coś było takie, że nikt z żyjących nie pamięta podobnego* (1): Ale tego roku ták były wielkie wiátry y wylanie morzá iż tego równia żadny pámiętnik nie był *BielKron* 442v; [Acz to trzeba wiedzieć, że ta stara góra Krolievska ciągnie się długo od zachodu i są w niej pustowczyzny stare, którem pamiętnika nie masz. *LustrKra*k II 94; *KronMieszcz* 46].

[*Szereg*: »świadek i pamiętnik«: *LustrLub* 99 *cf Ze zdaniem*.]

b. *Który zachowuje wdzięczność* (1) :

Wyrażenie: »pamiętnik na dobrodziejstwa [czyje]« (1): W.K.M. [...] będąc wdzięcznym pámiętnikiem ná dobrodziejftwá W.K.M. z vprzeymey mey chući záfwe dzięki czynię. *BibRadz* *2.

2. *Człowiek, który upamiętnia, rozślawia pamięć* (1) :

Wyrażenie: »pamiętnik imienia [czyjogo]« (1): fą też łam będę pámyętnik imyenyá twoyego/ Od narodu do narodu tu czáfu każdego. *LubPs* M3.

3. *Kronikarz (1)* : A Cádok fyn Achituwow y Achimelech fyn Awiáthárow (byli) ofiárowniki/ á Seráiá piárzem (*marg*) Abo kronikarzem ábo metrykárzem. á wła. pámiętnikiem. (-). *BudBib 2.Reg 8/17.*

4. [Człowiek, który czci, wyznaje, święci [czego]: Hec quocienscumque feceritis {bądyeczya czynycz} in mei memoriam facietis. Unde et memores (y pamyathnyczy} *Glosy II nr 6/11.*]

5. [Księga do zapisków:

Zwrot: »kłaść na pamiętnik«: Y pošlo to ná sprosna lichwę/ chćić to kárbowác/ álbo kłaść ná pámiętnik/ co fie dla kogo vczyniło dobrego. *SenekaGórn 39 (Linde).*]

MP